



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 491

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 iunie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 356 din 2 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 185 alin. (3 ¹) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.....	1-3		
Decizia nr. 371 din 4 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	3-4		
Decizia nr. 378 din 4 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 225 din Codul de procedură civilă	5-6		
		Decizia nr. 380 din 4 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 ¹ din Codul de procedură civilă	6-8
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		106. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap privind aprobarea Metodologiei de organizare a cursului de limbaj mimico-gestual	8-11
		ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
		352. — Hotărâre pentru modificarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 356

din 2 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 185 alin. (3¹) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 185 alin. (3¹) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de

Societatea Comercială „Dunga Com” — S.R.L. din Brăila în Dosarul nr. 653/CAF/2005 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 131 D/2006, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială „Quasar” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 2.929/2005 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus-menționate, având în vedere obiectul identic al excepțiilor ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 131 D/2006 la Dosarul nr. 130 D/2006, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 10 ianuarie 2006 și din 7 decembrie 2005, pronunțate în dosarele nr. 653/CAF/2005 și nr. 2.929/2005, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și Curtea de Apel Suceava — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 185 alin. (3¹) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dunga Com” — S.R.L. din Brăila și de Societatea Comercială „Quasar” — S.R.L. din Botoșani în cauze având ca obiect acțiuni în anulare a unor decizii prin care s-a dispus suspendarea autorizațiilor de antrepozit fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 185 alin. (3¹) lit. b) din Legea nr. 571/2003 aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (11), ale art. 45 și ale art. 53. În acest sens arată că „prin reglementarea [...] dreptului autorității fiscale competente de a suspenda autorizația unui antrepozit fiscal doar pe baza unei simple sesizări penale [...], se încalcă în mod evident prevederile constituționale referitoare la prezumția de nevinovăție” întrucât „se îndreptățește Ministerul Finanțelor Publice să ia măsuri sancționatorii anterior stabilirii comiterii unei infracțiuni prin hotărâre judecătorească”.

Totodată, se consideră că dispozițiile „art. 185 alin. (3¹) lit. b) din Legea 571/2003 contravin și prevederilor art. 45 din Constituție deoarece, atât timp cât instanța judecătorească nu a «confirmat» încălcarea condițiilor legale de exercitare a activității economice, nu se poate lua măsura anulării, chiar temporară, a dreptului de a exercita activitatea economică”.

De asemenea, se mai arată că textul de lege criticat contravine și prevederilor art. 53 din Constituție, întrucât „autorizează Ministerul Finanțelor Publice de a restrânge exercitarea dreptului nostru și în alte situații decât cele prevăzute de art. 53 din Constituție”.

Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției ridicate. În temeiul dispozițiilor legale menționate, precum și în conformitate cu art. 17 alin. (2) din regulamentul său de organizare și funcționare, Curtea Constituțională a solicitat completarea actului de sesizare cu opinia instanței de judecată, dar aceasta nu a dat curs solicitării până la data pronunțării prezentei decizii.

Curtea de Apel Suceava — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, în sensul în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 185 alin. (3¹) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, introdus prin art. I pct. 94 din Ordonanța Guvernului nr. 83/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 793 din 27 august 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 494/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Textul criticat are următorul cuprins:

— Art. 185 alin. (3¹) lit. b): „(3¹) *La propunerea organelor de control, autoritatea fiscală competentă suspendă autorizația pentru un antrepozit fiscal astfel: [...]*

b) până la soluționarea definitivă a cauzei penale în cazul în care a fost făcută o sesizare penală referitoare la faptele incriminate ca infracțiuni la regimul produselor accizabile.”

Autorii excepției consideră că aceste dispoziții aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (11) privitoare la prezumția de nevinovăție, art. 45 referitor la libertatea economică și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile legale criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală. Astfel, prin Decizia nr. 154 din 23 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 9 martie 2006, Curtea a reținut, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece „prezumția de nevinovăție este un principiu ce guvernează procesul penal, fără a se aplica și procedurii contenciosului fiscal”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 185 alin. (3¹) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal în raport cu prevederile constituționale ale art. 45 și 53, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi reținută, pentru următoarele considerente:

Pentru eliberarea unei autorizații de antrepozit fiscal, antrepozitarul trebuie să îndeplinească mai multe condiții, printre care și cele prevăzute de art. 180 lit. d): „în cazul unei persoane fizice [...] aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru evaziune fiscală, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, în România sau în oricare din statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani” și „e) în cazul unei persoane juridice [...] administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru evaziune fiscală, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, în România sau în oricare din statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani”.

Totodată, potrivit art. 184 alin. (1) din Codul fiscal „autorizațiile sunt emise numai pentru antrepozitarii autorizați numiți și nu sunt transferabile”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 185 alin. (3¹) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dunga Com” — S.R.L. din Brăila în Dosarul nr. 653/CAF/2005 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și de Societatea Comercială „Quasar” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 2.929/2005 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 371

din 4 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Baby Blue Gass” — S.R.L. din Arad în Dosarul nr. 9.779/CA/2005 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Așa fiind, Curtea constată că intenția legiuitorului a fost eliminarea oricărui risc în ceea ce privește regimul de antrepozitare a produselor accizabile, inclusiv a riscurilor ce ar rezulta ca urmare a săvârșirii unor fapte penale de către antrepozitar.

În acest context, prevederile legale criticate sunt pe deplin justificate și nu aduc atingere dispozițiilor art. 45 din Constituție, potrivit cărora „accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate”.

Măsura dispusă prin textul de lege criticat, respectiv adoptarea unei proceduri specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative, este justificată de imperativul apărării ordinii publice, textul de lege criticat fiind, așadar, în acord cu art. 53 alin. (1) din Constituție potrivit căror exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru apărarea ordinii publice.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2006, **Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Baby Blue Gass” — S.R.L. din Arad.**

Excepția a fost ridicată într-un recurs împotriva unei sentințe civile pronunțate într-o cauză având ca obiect acțiunea în contencios administrativ pentru constatarea

nulității absolute a autorizației de construire al cărei titular este autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004 aduc atingere prevederilor art. 15 alin. (2) și art. 44 alin. (1) teza întâi și alin. (3) din Constituție. În acest sens arată că aplicarea textului de lege criticat „produce efecte asupra unor acte administrative și raporturi juridice succesive încheiate înainte de intrarea actului normativ în vigoare”. Totodată, se mai arată că potrivit textului de lege criticat, în situația constatării nulității actului administrativ, „instanța se va pronunța, la cerere, și asupra legalității actelor civile încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor civile produse”. Așa fiind, aplicarea art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004 are ca efect încălcarea dreptului de proprietate privată asupra construcției pentru care a fost emisă autorizația, „norma criticată reglementând, de fapt, o expropriere”.

Curtea de Apel Timișoara – Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile legale criticate nu contravin principiului neretroactivității legii, ci sunt „consacrarea principiului *«tempus regit actum»*, cauza de nulitate existând încă de la încheierea actului”. În legătură cu dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituție se apreciază că acestea „nu au incidență în cauză”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, având următorul cuprins:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Baby Blue Gass” — S.R.L. din Arad în Dosarul nr. 9.779/CA/2005 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

„(6) *Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ nelegal poate să solicite instanței constatarea nulității acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat, întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se va pronunța, la cerere, și asupra legalității actelor civile încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor civile produse.*”

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii, art. 44 alin. (1) teza întâi privitor la garantarea dreptului de proprietate și alin. (3) referitor la exproprierea pentru o cauză de utilitate publică.

Critica de neconstituționalitate constă, în esență, în susținerea că art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004 permite ca și actele administrative emise anterior intrării sale în vigoare să fie supuse controlului judecătoresc, ceea ce, în opinia autorului excepției, contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. De asemenea, se susține că textul criticat încalcă și dispozițiile art. 44 alin. (1) teza întâi și alin. (3) din Constituție, „norma criticată reglementând, de fapt, o expropriere”.

Examinând excepția, Curtea Constituțională reține următoarele:

Legea în raport cu care se apreciază existența cauzei de nulitate este cea în vigoare la momentul emiterii actului administrativ nelegal, potrivit regulii *„tempus regit actum”*. Tot potrivit acestei reguli, legiuitorul a statuat că legea aplicabilă anulării actului este aceea din momentul anulării efective, în speță Legea nr. 554/2004, ceea ce este în conformitate cu principiul retroactivității efectelor nulității fără a aduce atingere dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Totodată, Curtea mai reține că textul de lege criticat este o normă procedurală, adoptată de legiuitor potrivit competenței sale stabilite prin art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală.

Potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, privitor la garantarea dreptului de proprietate, conținutul și limitele acestui drept sunt stabilite de lege. Or, emiteria unei autorizații de construire cu încălcarea prevederilor legii nu poate justifica protecția dreptului de proprietate instituită prin art. 44 alin. (1) teza întâi.

Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004 prin raportare la prevederile art. 44 alin. (3) referitor la exproprierea pentru o cauză de utilitate publică, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută întrucât textul constituțional invocat nu are incidență în cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 378

din 4 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 225 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 225 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexandra Roxana Pârvu în Dosarul nr. 1.160/302/2005 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal se prezintă autoarea excepției, prin avocat Mircea Pârvu, lipsind părțile Codiță Aurica și Codiță Daniela Elisabeta, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. La dosarul cauzei au fost depuse concluzii scrise din partea părților lipsă prin care acestea solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Avocatul autoarei excepției solicită admiterea criticii de neconstituționalitate, arătând că, în măsura în care textul de lege criticat dă posibilitatea persoanei de a opta între a se prezenta sau nu în fața instanței pentru a răspunde la interogatoriu, exercitarea acestui drept procesual nu poate fi sancționată fără a se încălca în mod grav echilibrul și egalitatea de arme între părți, precum și dreptul la apărare al părții astfel sancționate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sancțiunea prevăzută de norma criticată fiind corespunzătoare atitudinii culpabile a părții care refuză să răspundă la interogatoriu sau nu se prezintă în fața instanței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.160/302/2005, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 225 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Alexandra Roxana Pârvu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției arată că prezumția legală instituită de art. 225 din Codul de procedură civilă constituie o sancțiune împotriva celui care în exercițiul dreptului său la integritate psihică, refuză răspunsul la interogatoriu, ca probă în procesul civil. În condițiile în care instanța de judecată poate considera acest refuz ca o mărturisire deplină sau un început de dovadă în folosul părții potrivnice, dispozițiile art. 225 aduc atingere echilibrului procesual, contradictorialității procedurii de administrare a probelor și creează discriminări între părțile aflate în proces.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, atâta vreme cât aplicabilitatea textului de lege criticat este restrânsă

numai la ipoteza lipsei unor motive întemeiate care să justifice neprezentarea părții în fața instanței sau refuzul acesteia de a răspunde la interogatoriu.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 225 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: *„Dacă partea, fără motive temeinice, refuză să răspundă la interogatoriu sau nu se înfățișează, instanța poate socoti aceste împrejurări ca o mărturisire deplină sau numai ca un început de dovadă în folosul părții potrivnice.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încălcă prevederile constituționale cuprinse în art. 11 alin. (2) și art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privitoare la accesul liber la justiție, art. 22 alin. (1) care consacră dreptul la viață și la integritate fizică și psihică și art. 26 alin. (2) referitoare la viața intimă, familială și privată. De asemenea, sunt nesocotite și prevederile cuprinse în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că textul de lege criticat reglementează situația în care partea chemată la interogatoriu nu se prezintă în fața instanței sau, înfățișându-se la termenul stabilit, refuză să răspundă întrebărilor părții potrivnice. Într-o atare împrejurare, dacă motivele invocate de persoana în cauză nu sunt temeinic justificate, instanța poate considera această atitudine ca o mărturisire deplină sau ca un început de dovadă în folosul celeilalte părți.

Așa fiind, Curtea constată că incidența reglementării criticate și, deci, a sancțiunii aplicate de instanță sub aspectul probatoriului, este subsecventă refuzului nejustificat al părții chemate la interogatoriu de a se prezenta în fața instanței sau de a răspunde întrebărilor. Așa fiind, autorul

excepției nu se poate prevala de propria atitudine culpabilă în susținerea criticii de neconstituționalitate.

Pe de altă parte, în toate cazurile în care este posibilă administrarea altor probe, instanța are îndatorirea de a-și exercita rolul activ, în temeiul art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă, și de a stăruii în aflarea adevărului, prin toate mijloacele legale, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Mai mult, părțile dispun de posibilități suficiente și echivalente pentru a-și apăra poziția asupra problemelor de drept și de fapt, în asemenea manieră încât mărturisirea deplină sau începutul de dovadă în folosul părții potrivnice să nu aibă înrăurire, în mod exclusiv, asupra hotărârii instanței judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 225 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexandra Roxana Pârvu în Dosarul nr. 1.160/302/2005 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 380

din 4 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Wilhelm Muller, Eva Muller, Norbert Muller, Helga Muller și Wilhelm jr. Muller în Dosarul nr. 3.304/2005 al Tribunalului Satu Mare și de Simion Iuga în Dosarul nr. 1.012/2006 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă personal Irina Iuga, lipsind autorii excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La Dosarul Curții Constituționale nr. 525D/2006 a fost depusă o cerere din partea autorului excepției, Simion Iuga, prin care acesta solicită amânarea cauzei, întrucât avocatul ales nu se află în țară. Partea prezentă solicită respingerea

Pentru aceste motive, textul de lege criticat nu conține nici o dispoziție care să evidențieze încălcarea dreptului la un proces echitabil, desfășurat după o procedură contradictorie, cu respectarea dreptului la apărare și a egalității armelor, fiind în deplin acord cu exigențele art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Referitor la invocarea prevederilor constituționale cuprinse în art. 22 alin. (1) care consacră dreptul la viață și la integritate fizică și psihică și în art. 26 alin. (2) referitoare la viața intimă, familială și privată, Curtea reține că acestea nu sunt relevante în cauza dedusă controlului de constituționalitate, întrucât reglementările pretins a fi încălcate au un alt domeniu de incidență.

cererii, arătând că aceasta are ca scop tergiversarea judecării cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune acordării unui nou termen.

Curtea constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 14 din Legea nr. 47/1992, coroborat cu art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, astfel încât cererea urmează a fi respinsă.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 525D/2006 la Dosarul nr. 372D/2006, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în cele două dosare este identic.

Partea prezentă și reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării.

În temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea dispune conexarea celor două dosare menționate.

Cauza fiind în stare de judecată, partea Irina Iuga solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a criticii ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.304/2005, **Tribunalul Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Wilhelm Muller, Eva Muller, Norbert Muller, Helga Muller și Wilhelm jr. Muller în Dosarul nr. 3.304/2005 al Tribunalului Satu Mare.

Prin Încheierea din 9 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.012/2006, **Tribunalul Maramureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Simion Iuga.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției susțin că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, accesul liber la justiție, precum și celor privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât, pentru aceeași cauză, unele persoane beneficiază de trei grade de jurisdicție, iar altele doar de două grade. Astfel, există posibilitatea ca, prin aceeași acțiune de chemare în judecată, reclamantul să formuleze mai multe capete de cerere, dintre care doar cel principal să fie susceptibil de două grade de jurisdicție (cele secundare fiind supuse celor trei grade), împrejurare ce determină restrângerea dreptului pârâtului de a beneficia de toate căile de atac prevăzute de lege. Mai mult, în cazul în care obiectul cauzei a fost inițial subevaluat, în mod greșit instanța recalifică, la momentul exercitării căii de atac, apelul ca fiind recurs. De asemenea, se mai arată că, de vreme ce încheierile interlocutorii pronunțate în procedura specială a împărțelii judiciare sunt supuse apelului, nu se poate concepe o altă cale de atac pentru hotărârea judecătorească finală.

Autorii excepției mai arată că sentința civilă a fost pronunțată la o dată anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 219/2005, care a modificat, sub aspectul măririi cuantumului, valoarea obiectului litigiilor supuse dispozițiilor art. 282¹ din Codul de procedură civilă, astfel încât noua dispoziție nu poate fi aplicată în speță fără o prealabilă reevaluare a obiectului în litigiu.

Tribunalul Satu Mare și Tribunalul Maramureș — Secția civilă apreciază că excepția este neîntemeiată, textul de lege criticat fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu reprezintă o încălcare a prevederilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi sau accesul liber la justiție, ci, dimpotrivă, constituie o expresie a aplicării în concret a acestora.

Avocatul Poporului, invocând jurisprudența constantă a Curții Constituționale, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de

judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 282¹ din Codul de procedură civilă. Textul legal criticat are următorul conținut: „*Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o valoare de până la 1 miliard lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege.*

Hotărârile instanțelor judecătorești prin care se soluționează plângerile împotriva hotărârilor autorităților administrației publice cu activitate jurisdicțională și ale altor organe cu astfel de activitate nu sunt supuse apelului, dacă legea nu prevede altfel.“

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției și în art. 154 alin. (1) care reglementează conflictul temporal de legi, precum și dispozițiile art. 673⁸ din Codul de procedură civilă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textului de lege criticat, de exemplu prin Decizia nr. 226/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004. Cu acel prilej, Curtea a apreciat că acest text de lege nu conține nici o dispoziție discriminatorie, regimul juridic diferit fiind determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Așa fiind, cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Pe de altă parte, Curtea a considerat că instituirea unor reguli speciale privind exercitarea căilor de atac nu contravine, așa cum susține autorul excepției de neconstituționalitate, prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, atât timp cât, potrivit celor prevăzute de art. 282¹ din Codul de procedură civilă, părților interesate le este asigurată posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă.

Departate de a îngrădi drepturi consacrate constituțional, reglementarea prevăzută de art. 282¹ din Codul de procedură civilă constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces. Curtea constată, de asemenea, că reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac

prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din aceeași convenție consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție. Totodată Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărârea pronunțată în cazul „*Golder împotriva Regatului Unit*“, 1975, a statuat că: „Dreptul de acces la tribunale nu este absolut. Fiind vorba de un drept pe care convenția l-a recunoscut fără să-l definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept.“

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, republicată, Curtea a reținut că acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu s-a constatat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art.11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Wilhelm Muller, Eva Muller, Norbert Muller, Helga Muller și Wilhelm jr. Muller în Dosarul nr. 3.304/2005 al Tribunalului Satu Mare și de Simion Iuga în Dosarul nr. 1.012/2006 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITĂȚII SOCIALE ȘI FAMILIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PERSOANELE CU HANDICAP

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei de organizare a cursului de limbaj mimico-gestual

Având în vedere prevederile art. 2 din Ordinul ministrului educației și cercetării privind obținerea atestatului de interpret în limbajul mimico-gestual specific persoanelor cu deficiențe de auz,

în temeiul art. 5 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 239/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de organizare a cursului de limbaj mimico-gestual, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezenta metodologie se aplică și cursurilor aflate în desfășurare.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Cât privește aplicarea dispozițiilor rezultate în urma modificării art. 282¹ din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 219/2005, apreciem că determinarea situațiilor juridice care rămân supuse vechii reglementări, precum și a celor care vor fi guvernate de noua reglementare nu constituie o problemă de constituționalitate, ci de aplicare a legii în timp, de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Nu pot fi primite nici susținerile autorului excepției privind contrarietatea dintre dispoziții legale cuprinse în același act normativ, respectiv în Codul de procedură civilă, întrucât Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra neconcordanțelor dintre diferite norme juridice, ci numai asupra înțeleșului dispozițiilor legale criticate în raport cu prevederile și principiile constituționale.

Art. 3. — Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap, Institutul Național pentru Prevenirea și Combaterea Excluziunii Sociale a Persoanelor cu Handicap și Asociația Națională a Surzilor din România vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — La data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, prevederile Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap nr. 94/2005 privind aprobarea Metodologiei de organizare a cursului pentru obținerea atestatului de interpret în limbajul mimico-gestual specific

persoanelor cu deficiențe de auz, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 26 aprilie 2005, se abrogă.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap,
Silviu George Didilescu

București, 26 mai 2006.
Nr. 106.

ANEXĂ

M E T O D O L O G I E

de organizare a cursului de limbaj mimico-gestual

Art. 1. — În vederea organizării și desfășurării cursurilor de limbaj mimico-gestual, se înființează Comisia de organizare a cursului de limbaj mimico-gestual, denumită în continuare *Comisie*.

Art. 2. — Comisia are următoarea componență:

- a) un reprezentant al Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap;
- b) un reprezentant al Institutului Național pentru Prevenirea și Combaterea Excluziunii Sociale a Persoanelor cu Handicap;
- c) un reprezentant al Asociației Naționale a Surzilor din România;
- d) un reprezentant al Ministerului Educației și Cercetării.

Art. 3. — Comisia îndeplinește următoarele atribuții:

- a) organizează înscrierea cursanților, verificarea dosarelor și a respectării condițiilor de înscriere la curs;
- b) stabilește locul și perioada de desfășurare a cursului;
- c) propune membrii comisiei pentru examenul de absolvire;
- d) selectează personalul didactic și auxiliar pentru organizarea și coordonarea cursului;
- e) aprobă bugetul fiecărui curs;
- f) aprobă raportul final și rapoartele financiare privind desfășurarea cursului;
- g) stabilește cuantumul taxei de examen, atunci când este cazul;
- h) face propuneri și recomandări în vederea îmbunătățirii desfășurării cursurilor.

Art. 4. — Organizatorul cursului este Asociația Națională a Surzilor din România.

Art. 5. — Organizatorul cursului poate angaja pe perioada derulării cursului: un coordonator de curs, un coordonator de practică, un secretar administrativ, tehnicieni în limbaj mimico-gestual, precum și un contabil care răspunde de încasarea, înregistrarea contabilă și utilizarea sumelor de bani, conform legii și destinației acestora.

Art. 6. — Coordonatorul de curs îndeplinește următoarele atribuții principale:

- a) coordonează activitatea cursului;
- b) verifică autenticitatea documentelor necesare înscrierii la curs;
- c) identifică locația pentru buna desfășurare a cursului;

d) stabilește și propune Comisiei spre aprobare bugetul cursului;

e) stabilește necesarul de materiale și se preocupă de obținerea acestora;

f) elaborează și propune Comisiei spre aprobare raportul final și rapoartele financiare ale cursului;

g) menține legătura dintre Comisie și alte instituții implicate.

Art. 7. — Coordonatorul de practică îndeplinește următoarele atribuții principale:

- a) coordonează activitatea de practică;
- b) asigură condițiile necesare desfășurării interpretării—retroversiunii—traducerii în limbaj mimico-gestual;
- c) îndrumă cursanții spre diverse instituții publice în vederea efectuării orelor de practică;
- d) menține legătura cu instituțiile publice în care se va desfășura activitatea de practică și supraveghează buna desfășurare a acesteia;
- e) organizează partea practică a cursului în cadrul examenului final;
- f) asigură eficiența relației dintre cursanți și tehnicieni în timpul interpretării—retroversiunii—traducerii în limbaj mimico-gestual;
- g) mediază relațiile dintre cursant, persoana surdă și profesor.

Art. 8. — Secretarul administrativ îndeplinește următoarele atribuții principale:

- a) primește dosarele cursanților și verifică documentele;
- b) trimite informări privind acceptarea sau neacceptarea cursantului;
- c) distribuie suporturile de curs;
- d) asigură partea de secretariat a cursului;
- e) menține legătura dintre comisia pentru examenul de absolvire, cursant și profesori.

Art. 9. — Tehnicienii îndeplinesc următoarele atribuții principale:

- a) asigură cursanților noțiuni despre dactilemele necesare comunicării, precum și noțiuni de interpretare—retroversiune—traducere în limbaj mimico-gestual;
- b) comunică prin limbaj mimico-gestual cu cursantul;
- c) evaluează capacitatea de exprimare a cursantului în limbaj mimico-gestual, în colaborare cu coordonatorul de practică;

d) asigură consolidarea interpretării și comunicării prin limbaj mimico-gestual.

Art. 10. — Se pot înscrie la cursurile de limbaj mimico-gestual următoarele categorii de persoane:

a) persoane cu studii liceale, cu sau fără diplomă de bacalaureat;

b) persoane cu studii postliceale;

c) persoane cu studii universitare.

Art. 11. — Cursanții care sunt reprezentanți ai unor instituții publice, operatori economici, persoane juridice fără scop patrimonial sunt obligați să prezinte la înscriere un act autenticat prin care respectivele instituții se obligă să achite taxa de școlarizare înainte de începerea cursurilor, precizând modalitățile de plată.

Art. 12. — (1) Cuantumul taxei de școlarizare este de 1.760 lei (RON).

(2) Suma menționată la alin. (1) include taxa de înmatriculare în cuantum de 50 lei (RON) și taxa de școlarizare în cuantum de 1.710 lei (RON).

(3) Plata taxei de școlarizare se face în două rate:

a) o rată de 50% după acceptarea la curs, dar înainte de începerea primului modul de curs;

b) o rată de 50% începând cu cel de-al doilea modul de curs.

(4) Cuantumul taxei de școlarizare prevăzute la alin. (1) se poate modifica prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap.

Art. 13. — Prezența la examenul de absolvire este condiționată de plata integrală a taxei de școlarizare.

Art. 14. — Taxa de școlarizare include:

a) costuri administrative;

b) costuri resurse umane;

c) costuri pentru deplasarea cadrelor didactice la și de la locul de desfășurare a activităților prevăzute în programa de curs;

d) costuri pentru asigurarea locației de desfășurare a cursului.

Art. 15. — (1) Gestionarea taxelor de școlarizare se face de către organizatorul cursului, respectiv Asociația Națională a Surzilor din România, pe bază de buget aprobat de Comisie și cu obligația de justificare a cheltuielilor prin întocmirea unui raport financiar după fiecare curs.

(2) Sumele neutilizate vor fi redistribuite pentru sesiunea următoare a cursului și/sau pentru desfășurarea cursurilor următoare.

Art. 16. — Se va încheia un contract între cursant și organizatorul cursului, conform modelului prezentat în anexa care face parte integrantă din prezenta metodologie.

Art. 17. — Dosarul cu documentele necesare înscrierii la cursul de limbaj mimico-gestual se va depune la sediul organizatorului cursului și va cuprinde următoarele documente:

a) cerere;

b) buletin de identitate/carte de identitate (copie);

c) ultimul act de studii (copie legalizată);

d) certificat medical din care să rezulte faptul că persoana este aptă pentru a participa la curs;

e) curriculum vitae;

f) adeverință de șomaj (dacă este cazul);

g) act autentic prin care instituția publică, operatorul economic, persoana juridică fără scop patrimonial se obligă să achite taxa de școlarizare (dacă este cazul).

Art. 18. — În situația în care numărul celor înscriși depășește numărul de locuri, se aplică următoarele criterii de departajare:

a) studiile absolvite: universitare, postliceale, liceale (cu sau fără bacalaureat);

b) ierarhizarea domeniilor de activitate în care lucrează persoana: instituții publice, asistență socială, educație, medicină etc.;

c) posibilitatea de a transpune în comunicare limbajul mimico-gestual în limba maternă, precum și transferul comunicării verbale în limbajul mimico-gestual;

d) fluență în limbajul propriu și predispoziție spre al doilea limbaj.

Art. 19. — (1) Comisia pentru examenul de absolvire va fi numită prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, la propunerea Comisiei.

(2) Comisia pentru examenul de absolvire are următoarea componență:

a) președinte — un cadru didactic universitar sau un profesor cu gradul didactic I, cu specialitatea psihologie, psihopedagogie specială sau pedagogie;

b) vicepreședinte — reprezentant al Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap sau al Asociației Naționale a Surzilor din România;

c) 3 membri, cu experiență și competențe în domeniul comunicării sau al protecției persoanelor cu handicap.

Art. 20. — (1) Cursul de limbaj mimico-gestual se va desfășura pe o durată de minimum 6 luni și cuprinde:

— 4 module a câte 10 zile fiecare;

— un modul de interpretare—retroversiune—traducere și evaluare finală, cu durata de 8 zile;

— 150 de ore de practică în instituțiile publice.

(2) Planul de învățământ va fi adus la cunoștință cursanților înainte de începerea cursului.

Art. 21. — Înaintea examenului, la modulul de interpretare—retroversiune—traducere și evaluare finală, cursantul trebuie să prezinte o adeverință din care să rezulte efectuarea unui număr de 150 de ore de practică în instituțiile publice.

Art. 22. — (1) Absența de la cursuri mai mult de 25% din ore determină eliminarea de drept a cursantului.

(2) Sumele plătite până la data eliminării nu se returnează.

Art. 23. — Prezența la examenul de absolvire este obligatorie.

Art. 24. — În caz de absentare în ziua examenului sau al unui eșec școlar, comisia pentru examenul de absolvire nu eliberează nici un fel de act.

Art. 25. — În cazuri bine motivate (scutiri medicale, imposibilitatea deplasării, calamități etc.) absolvenții cursului se pot prezenta la următoarea sesiune fără a plăti o altă taxă, cu respectarea prevederilor art. 20 și 21.

Art. 26. — În afara cazurilor prevăzute la art. 25, prezența la o nouă sesiune de examen este condiționată de achitarea unei taxe de examen stabilite de comisia de organizare a cursului.

CONTRACT Nr.

Încheiat între:

1. Asociația Națională a Surzilor din România,
reprezentată prin,
având funcția de,

și

2., în calitate de cursant(ă) la
cursul de limbaj mimico-gestual cu durata de,
beneficiar(ă) de servicii educaționale finanțate pe bază de
taxe, născut(ă) la data de, în localitatea
....., fiul/fiica lui și al/a,
domiciliat(ă) în localitatea, str. nr.,
bl., sc., ap., județul/sectorul,
legitimat(ă) cu B.I./C.I. seria nr., emis(ă) de
Politia la data de**Obiectul contractului**Art. 1. — Prezentul contract are ca obiect derularea
activităților curriculare și extracurriculare reglementând
raporturile dintre Asociația Națională a Surzilor din România
și fiecare cursant care beneficiază de finanțare pe bază de
taxe, cu precizarea drepturilor și obligațiilor părților
semnate în concordanță cu legislația în vigoare.Art. 2. — Prezentul contract este elaborat în
conformitate cu ordinul ministrului educației și cercetării
privind obținerea atestatului de interpret în limbajul mimico-
gestual specific persoanelor cu deficiențe de auz.Art. 3. — Prezentul contract este încheiat pentru cursul
de limbaj mimico-gestual.Art. 4. — Drepturile și obligațiile părților contractante
decurg din legislația în vigoare, precum și din
regulamentele specifice cursului.**Drepturile și obligațiile părților contractante**Art. 5. — Asociația Națională a Surzilor din România
are următoarele drepturi și obligații:a) monitorizează modul în care cursantul își respectă
toate îndatoririle;b) propune președintelui Autorității Naționale pentru
Persoanele cu Handicap modificarea cuantumului taxei de
școlarizare, în funcție de evoluția indicelui prețurilor de
consum;c) asigură condițiile materiale și logistice de derulare a
activităților didactice conform planurilor de învățământ;d) aduce la cunoștință cursanților toate datele privitoare
la modul de desfășurare a examenului de absolvire;e) stabilește și aplică sistemul de evaluare a
cunoștințelor, condițiile necesare de promovare și de
întrerupere medicală sau din alte motive a studiilor.

Art. 6. — Cursantul are următoarele drepturi și obligații:

a) de a participa la formarea/instruirea prevăzută în
curriculumul și la alte activități didactice suplimentare
organizate în conformitate cu regulamentul cursului;b) de a utiliza baza materială și logistică și de a avea
acces la alte servicii legate de procesul de învățământ;c) de a solicita Asociației Naționale a Surzilor din
România întreruperea medicală sau amânarea studiilor din
alte motive temeinic justificate;d) de a participa la libera exprimare a opiniilor, la
evaluarea activității pentru disciplinele frecventate,
respectând reglementările din regulamentul cursului;e) de a se încadra în reglementările legislative în
vigoare și cele specifice Asociației Naționale a Surzilor din
România în derularea activităților curriculare și
extracurriculare;f) de a se încadra în reglementările Asociației Naționale
a Surzilor din România privind evaluarea cunoștințelor și
certificarea examenelor;g) de a folosi cu grijă bunurile materiale existente în
spațiile de învățământ și de a le păstra în bună stare.
Contravaloarea prejudiciilor rezultate din degradarea sau
distrugerea acestor bunuri se va recupera de la cel care
le-a produs, conform procedurilor legale în vigoare;h) de a achita taxa de școlarizare conform prevederilor
Metodologiei de organizare a cursului de limbaj mimico-
gestual.Art. 7. — În situații litigioase, conflicte interpersonale,
comportament indecent privind relațiile dintre cursant și
cadrele didactice, atât cursantul, cât și cadrul didactic se
pot adresa organismului abilitat pentru rezolvarea acestor
probleme.Art. 8. — Pentru apărarea drepturilor sale, cursantul se
poate adresa prin petiție organelor de conducere ale
Asociației Naționale a Surzilor din România.**Taxe și penalități**Art. 9. — Cursantul se obligă să plătească la termen
taxa de înmatriculare și taxa de școlarizare.Pentru cursul de limbaj mimico-gestual, taxele sunt
următoarele:

a) taxa de înmatriculare — 50 lei (RON);

b) taxa de școlarizare — 1.710 lei (RON).

Taxa de școlarizare poate fi plătită în două rate egale.

Pentru întârzierile la plată se vor calcula penalizări în
valoare de 0,15% pe zi din suma restantă, până la
achitarea integrală a acesteia.Art. 10. — În cazul în care cursantul solicită anularea
înmatriculării, taxa de școlarizare achitată sau părți ale
acesteia pot fi rambursate în următoarele condiții:a) dacă solicitarea anulării înmatriculării survine în cinci
zile de la începerea cursului, suma achitată se restituie
integral, reținându-se, dacă există, costul resurselor de
învățământ permise;b) dacă solicitarea anulării înmatriculării survine înaintea
primei activități tutoriale directe, suma achitată se restituie
în proporție de cel puțin 85%, în funcție de data solicitării;c) dacă solicitarea anulării înmatriculării survine după
prima activitate tutorială directă, dar la mai puțin de
jumătate din volumul activităților tutoriale programate, suma
achitată se restituie în proporție de cel puțin 50%, în
funcție de data solicitării.

Taxa de înmatriculare nu se restituie.

Prezentul contract se încheie astăzi,, în două
exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte
contractantă.Un exemplar se păstrează de către Asociația Națională
a Surzilor din România la dosarul personal al cursantului,
iar al doilea, la cursant.

Comisia de organizare,

.....
.....
.....
.....

Cursant,

.....

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești**

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere art. 139 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 octombrie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10 alineatul (1), teza a doua a literei Ț) va avea următorul cuprins:

„Atribuțiile specifice de ordonator secundar de credite pot fi delegate vicepreședintelui sau, după caz, unuia dintre vicepreședinți ori managerului economic;“

2. La articolul 12 alineatul (1), teza a doua a literei m) va avea următorul cuprins:

„Atribuțiile specifice de ordonator terțiar de credite pot fi delegate vicepreședintelui sau, după caz, unuia dintre vicepreședinți ori managerului economic;“

3. Alineatul (6) al articolului 25 va avea următorul cuprins:

„(6) În funcție de problemele supuse dezbaterii, la ședințele colegiilor de conducere ale curților de apel, tribunalelor și tribunalelor specializate pot fi invitați și judecători de la alte instanțe, care nu au drept de vot. În aceleași condiții, la ședințele colegiilor de conducere ale curților de apel, tribunalelor, tribunalelor specializate și judecătorilor pot fi invitați și reprezentanți ai organizațiilor sindicale din cadrul acestor instanțe.“

4. La articolul 54 alineatul (1), litera e) va avea următorul cuprins:

„e) completează condica ședințelor de judecată, în care se trec dosarele din ședința respectivă, în ordinea înscrisă în lista cauzelor, cu următoarele mențiuni: numărul curent, numele sau denumirea părților, numărul dosarului și obiectul cauzei, termenul acordat, cu indicarea motivului amânării cauzei; în cazul amânării pronunțării, se va indica data acesteia;“

5. La articolul 78, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) desemnarea unui judecător să conducă biroul de informare și relații publice se poate face numai cu acordul prealabil al acestuia. În funcție de volumul de activitate al judecătorului desemnat să conducă biroul de informare și relații publice, președintele instanței, cu avizul colegiului de conducere, poate dispune degrevarea parțială sau totală a acestuia de atribuțiile ce îi revin ca judecător.“

6. La articolul 78, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Președintele instanței poate dispune ca un alt judecător sau, după caz, unul dintre consilierii prevăzuți la alin. (2) să-l înlocuiască pe purtătorul de cuvânt în situația în care acesta lipsește din instanță sau este antrenat în alte activități.“

7. Alineatul (2) al articolului 87 va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru depunerea cererilor și actelor sau obținerea de informații, persoanele interesate se pot adresa, după caz, președintelui instanței sau înlocuitorului acestuia, președintelui de secție, judecătorului de serviciu, biroului de informare și relații publice sau personalului de la registratură și arhivă. În interesul înlăturării întârzierii, avocații au prioritate.“

8. Alineatele (2) și (5) ale articolului 92 vor avea următorul cuprins:

„(2) Dosarele și evidențele instanței privitoare la activitatea de judecată pot fi consultate de persoanele care justifică un interes legitim, cu respectarea ordinii de solicitare și a măsurilor de asigurare a integrității documentelor. Cererea, cu datele de identificare ale solicitantului, se aprobă de persoana care coordonează activitatea compartimentului arhivă. Cererile formulate de ziariști se aprobă de purtătorul de cuvânt sau, în lipsa acestuia, de persoana care coordonează activitatea compartimentului arhivă.“

.....
 (5) Au prioritate la consultarea dosarului cauzei, în următoarea ordine: avocații, părțile sau reprezentanții părților, experții și interpreții desemnați în cauză.“

9. După alineatul (2) al articolului 92 se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Cererile prevăzute la alin. (2) se depun în dosarul cauzei.“

10. După articolul 96 se introduce un nou articol, articolul 96¹, cu următorul cuprins:

„Art. 96¹. — (1) Cererile accesorii referitoare la un dosar repartizat aleatoriu se judecă de același complet.“

(2) Cererile privind măsurile asiguratorii care se pot dispune și fără a fi pe rol o judecată asupra fondului se repartizează aleatoriu.“

11. La articolul 97, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În situația în care judecătorii prevăzuți la alin. (1) se află în imposibilitate să ia măsurile necesare pregătirii judecății, astfel încât să se asigure soluționarea cu celeritate a cauzelor, acestea vor fi dispuse de președintele instanței ori al secției sau de judecătorul de serviciu.“

12. Alineatul (3) al articolului 98 va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă în urma soluționării incidentelor procedurale prevăzute la alin. (2) se constată că, din motive prevăzute de lege, completul căruia i-a fost repartizată aleatoriu cauza nu este în măsură să judece, dosarul se repartizează completului următor celui care a soluționat incidentul procedural sau, dacă nu există un asemenea complet, cauza va fi judecată de completul care a soluționat incidentul procedural.“

13. Alineatul (1) al articolului 99 va avea următorul cuprins:

„Art. 99. — (1) Incidentele procedurale, altele decât cele prevăzute în art. 98 alin. (2)—(4) și alin. (6), ivite în cursul procesului vor fi soluționate cu respectarea continuității completului de judecată, în condițiile legii, precum și a normelor privind repartizarea aleatorie în cazul în care nu se poate aplica principiul continuității. În aceleași condiții se soluționează și declarațiile de abținere sau cererile de recuzare a procurorului, magistratului-asistent sau grefierului de ședință.“

14. După articolul 99 se introduc patru noi articole, articolele 99¹—99⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 99¹. — (1) Pentru toate cererile de recurs formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurii deschise împotriva unui debitor se constituie un singur dosar.

(2) Cererile de recurs ulterioare, formulate împotriva altor hotărâri care vizează același debitor, vor primi coperti inscripționate cu același număr unic de dosar, atribuit prin repartizarea aleatorie a primului recurs. Pentru soluționarea fiecărui recurs, completul astfel investit poate pronunța câte o decizie.

Art. 99². — (1) Începând cu 1 iulie 2006 se generalizează sistemul ECRIS al numărului unic de dosar la toate instanțele. Numărul unic al dosarului este format din: numărul din registrul general electronic/numărul identificator al instanței/anul înregistrării dosarului.

(2) Numărul din registrul general electronic reprezintă numărul dosarului în cadrul registrului electronic pentru întreaga instanță. Acest număr începe de la valoarea 1 pentru primul dosar din anul curent și continuă incremental pentru fiecare nou dosar creat.

(3) Numărul identificator al instanței reprezintă un număr unic de identificare a instanței de judecată. Lista numerelor de identificare a instanțelor de judecată este prevăzută în anexa la prezentul regulament.

(4) Numărul unic dat de instanța de fond se păstrează fără modificări, pe tot parcursul soluționării dosarului, până la executarea hotărârii.

(5) La data intrării în utilizare a aplicației ECRIS, numerele unice emise anterior în instanță se preiau în sistemul informatic, odată cu introducerea dosarelor aflate pe rol.

Art. 99³. — (1) În caz de avarie, instanțele care folosesc sistemul ECRIS vor proceda la atribuirea numărului unic de dosar prin alocarea unei plaje de numere care să pornească de la un număr mai mare decât ultimul număr atribuit electronic. Fiecare dosar înregistrat se notează în registrul de avarie.

(2) După ce avaria dispare, grefierii care au gestionat registrul de avarie au obligația de a înregistra toate dosarele din acest registru în sistemul ECRIS, pentru a deveni numere unice de dosare.

(3) Înregistrarea de noi dosare în sistemul ECRIS se realizează numai după preluarea în sistemul electronic a tuturor numerelor din registrul de avarie.

Art. 99⁴. — (1) Instanțele judecătorești care în prezent nu folosesc sistemul ECRIS vor trece la utilizarea acestui program până cel mai târziu la 31 decembrie 2006.

(2) Instanțele judecătorești care utilizează sistemul ECRIS vor lua măsuri pentru completarea tuturor câmpurilor aplicației ECRIS cu date complete și corecte, conform instrucțiunilor de utilizare.“

15. Alineatul (1) al articolului 105 va avea următorul cuprins:

„Art. 105. — (1) Rezultatul deliberării se consemnează într-o minută care va fi scrisă pe cererea de chemare în judecată, pe cererea de apel sau de recurs ori pe ultima încheiere. Transcrierea minutei, integral sau în extras, în condica ședințelor de judecată se face de președintele completului ori de un alt judecător, membru al acestuia.“

16. Alineatul (3) al articolului 110 va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârile tehnoredactate vor purta, pe ultima pagină, următoarele mențiuni: data tehnoredactării, inițialele redactorului și ale tehnoredactorului și numărul exemplarelor, iar la instanțele de control judiciar se va trece numele judecătorilor care au pronunțat hotărârile supuse controlului. Hotărârile se vor redacta în numărul de exemplare necesar, spre a se asigura comunicarea acestora tuturor persoanelor pentru care legea prevede că hotărârea se comunică integral. Două exemplare de pe fiecare hotărâre vor fi semnate de membrii completului de judecată și de grefierul de ședință.“

17. După articolul 160 se introduce anexa la regulament, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicat dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Iulian Gîlcă**

LISTA
numerelor de identificare ale instanțelor de judecată

Numărul de identificare al instanței de judecată	Instanța de judecată	Numărul de identificare al instanței de judecată	Instanța de judecată
1	Înalta Curte de Casație și Justiție	108	Tribunalul Arad
2	Curtea de Apel București	109	Tribunalul Argeș
3	Tribunalul București	110	Tribunalul Bacău
4	Judecătoria Sectorului 4 București	111	Tribunalul Bihor
30	Tribunalul Timiș	112	Tribunalul Bistrița-Năsăud
32	Curtea de Apel Bacău	113	Tribunalul Brăila
33	Curtea de Apel Cluj	114	Tribunalul Buzău
35	Curtea de Apel Oradea	115	Tribunalul Caraș-Severin
36	Curtea de Apel Constanța	116	Tribunalul Călărași
39	Curtea de Apel Suceava	117	Tribunalul Cluj
40	Tribunalul Botoșani	118	Tribunalul Constanța
42	Curtea de Apel Ploiești	119	Tribunalul Covasna
43	Curtea de Apel Târgu Mureș	120	Tribunalul Dâmbovița
44	Curtea de Apel Galați	121	Tribunalul Galați
45	Curtea de Apel Iași	122	Tribunalul Giurgiu
46	Curtea de Apel Pitești	173	Judecătoria Adjud
54	Curtea de Apel Craiova	174	Judecătoria Agnita
55	Judecătoria Arad	175	Judecătoria Aiud
57	Curtea de Apel Alba Iulia	176	Judecătoria Alba Iulia
59	Curtea de Apel Timișoara	177	Judecătoria Aleșd
62	Tribunalul Brașov	179	Judecătoria Babadag
63	Tribunalul Dolj	180	Judecătoria Bacău
64	Curtea de Apel Brașov	181	Judecătoria Baia de Aramă
81	Curtea Militară de Apel București	182	Judecătoria Baia Mare
83	Tribunalul Satu Mare	183	Judecătoria Băilești
84	Tribunalul Sălaj	184	Judecătoria Bals
85	Tribunalul Sibiu	185	Judecătoria Bălcești
86	Tribunalul Suceava	186	Judecătoria Beclean
87	Tribunalul Teleorman	187	Judecătoria Beiuș
88	Tribunalul Tulcea	188	Judecătoria Bicz
89	Tribunalul Vaslui	189	Judecătoria Bârlad
90	Tribunalul Vâlcea	190	Judecătoria Bistrița
91	Tribunalul Vrancea	191	Judecătoria Blaj
92	Tribunalul Militar București	192	Judecătoria Bolintin-Vale
93	Tribunalul Ilfov	193	Judecătoria Botoșani
94	Judecătoria Buftea	194	Judecătoria Bozovici
95	Tribunalul Gorj	195	Judecătoria Brad
96	Tribunalul Harghita	196	Judecătoria Brăila
97	Tribunalul Hunedoara	197	Judecătoria Brașov
98	Tribunalul Ialomița	198	Judecătoria Brezoi
99	Tribunalul Iași	199	Judecătoria Buhuși
100	Tribunalul Maramureș	200	Judecătoria Buzău
101	Tribunalul Mehedinți	201	Judecătoria Calafat
102	Tribunalul Mureș	202	Judecătoria Călărași
103	Tribunalul Neamț	203	Judecătoria Câmpeni
104	Tribunalul Olt	204	Judecătoria Câmpina
105	Tribunalul Prahova	205	Judecătoria Câmpulung
107	Tribunalul Alba	206	Judecătoria Câmpulung Moldovenesc

Numărul de identificare al instanței de judecată	Instanța de judecată
207	Judecătoria Caracal
208	Judecătoria Caransebes
210	Judecătoria Chișineu-Cris
211	Judecătoria Cluj-Napoca
212	Judecătoria Constanța
213	Judecătoria Corabia
214	Judecătoria Costesti
215	Judecătoria Craiova
216	Judecătoria Curtea de Arges
217	Judecătoria Darabani
218	Judecătoria Carei
219	Judecătoria Dej
220	Judecătoria Deta
221	Judecătoria Deva
222	Judecătoria Dorohoi
223	Judecătoria Drăgășani
224	Judecătoria Dragomirești
225	Judecătoria Drobeta-Turnu Severin
226	Judecătoria Făgăras
227	Judecătoria Fălticeni
228	Judecătoria Făurei
229	Judecătoria Fetesti
230	Judecătoria Filiași
231	Judecătoria Focșani
232	Judecătoria Găești
233	Judecătoria Galați
234	Judecătoria Gheorgheni
235	Judecătoria Gherla
236	Judecătoria Giurgiu
237	Judecătoria Gura Humorului
238	Judecătoria Gurahont
239	Judecătoria Hârlău
240	Judecătoria Hateg
241	Judecătoria Horezu
242	Judecătoria Huedin
243	Judecătoria Hunedoara
244	Judecătoria Huși
245	Judecătoria Iasi
246	Judecătoria Ineu
247	Judecătoria Însurăței
248	Judecătoria Întorsura Buzăului
249	Judecătoria Lehliu-Gară
250	Judecătoria Lipova
251	Judecătoria Luduș
252	Judecătoria Lugoj
253	Judecătoria Măcin
254	Judecătoria Mangalia
255	Judecătoria Marghita
256	Judecătoria Medgidia
257	Judecătoria Medias
258	Judecătoria Miercurea-Ciuc
259	Judecătoria Mizil
260	Judecătoria Moinești

Numărul de identificare al instanței de judecată	Instanța de judecată
261	Judecătoria Moldova Nouă
262	Judecătoria Moreni
263	Judecătoria Motru
264	Judecătoria Murgeni
265	Judecătoria Năsăud
266	Judecătoria Negrești-Oaș
267	Judecătoria Novaci
268	Judecătoria Odorheiu Secuiesc
269	Judecătoria Oltenița
270	Judecătoria Onești
271	Judecătoria Oradea
272	Judecătoria Orăștie
273	Judecătoria Gravita
274	Judecătoria Orșova
275	Judecătoria Panciu
277	Judecătoria Pătârlagele
278	Judecătoria Petroșani
279	Judecătoria Piatra Neamț
280	Judecătoria Pitești
281	Judecătoria Ploiești
282	Judecătoria Pogoanele
283	Judecătoria Pucioasa
284	Judecătoria Răcari
285	Judecătoria Rădăuți
286	Judecătoria Răducăneni
287	Judecătoria Râmnicu Sărat
288	Judecătoria Râmnicu Vâlcea
289	Judecătoria Reghin
290	Judecătoria Resita
291	Judecătoria Roman
292	Judecătoria Roșiori de Vede
293	Judecătoria Rupea
294	Judecătoria Săliște
295	Judecătoria Sânnicolau Mare
296	Judecătoria Satu Mare
297	Judecătoria Săveni
298	Judecătoria Sebes
299	Judecătoria Sectorului 1 București
300	Judecătoria Sectorului 2 București
301	Judecătoria Sectorului 3 București
302	Judecătoria Sectorului 5 București
303	Judecătoria Sectorului 6 București
304	Judecătoria Segarcea
305	Judecătoria Sfântu Gheorghe
306	Judecătoria Sibiu
307	Judecătoria Sighetu Marmatiei
308	Judecătoria Sighișoara
309	Judecătoria Șimleu Silvaniei
310	Judecătoria Sinaia
311	Judecătoria Slatina
312	Judecătoria Slobozia
313	Judecătoria Strehaia
314	Judecătoria Suceava

Numărul de identificare al instanței de judecată	Instanța de judecată
315	Judecătoria Târgoviste
316	Judecătoria Târgu Bujor
317	Judecătoria Târgu Cărbunestii
318	Judecătoria Târgu Jiu
319	Judecătoria Târgu Lăpus
320	Judecătoria Târgu Mures
321	Judecătoria Târgu Neamț
322	Judecătoria Târgu Secuiesc
323	Judecătoria Târnăveni
324	Judecătoria Tecuci
325	Judecătoria Timișoara
326	Judecătoria Toplița
327	Judecătoria Tulcea
328	Judecătoria Turda
329	Judecătoria Turnu Măgurele
330	Judecătoria Urziceni
331	Judecătoria Vălenii de Munte
332	Judecătoria Vânju Mare
333	Judecătoria Vaslui
334	Judecătoria Vatra Dornei
335	Judecătoria Videle
336	Judecătoria Viseu de Sus
337	Judecătoria Zalău
338	Judecătoria Zărnești
339	Judecătoria Zimnicea

Numărul de identificare al instanței de judecată	Instanța de judecată
739	Tribunalul Militar Iași
740	Judecătoria Alexandria
751	Tribunalul Militar Timișoara
752	Tribunalul Militar Cluj-Napoca
753	Tribunalul Militar Teritorial București
787	Judecătoria Avrig
828	Judecătoria Topoloveni
829	Judecătoria Podu Turcului
832	Judecătoria Făget
833	Judecătoria Salonta
838	Judecătoria Liști
842	Judecătoria Hârsova
847	Judecătoria Șomcuta Mare
866	Judecătoria Pașcani
867	Judecătoria Sângeorgiu de Pădure
868	Judecătoria Scornicești
1.259	Tribunalul Comercial Argeș
1.285	Tribunalul Comercial Cluj
1.371	Tribunalul Comercial Mures
1.372	Tribunalul pentru minori și familie Brașov

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”



5 948368 116672